

ԽՌՈՎԱԾ ՈՒ ՇՓՈԹԱԾ ՀՈԳԻՆԵՐ

Քանի անգամներ Յիսուս յայտնեց իր աշակերտներուն իր մահուան պարագաներուն եւ իր յարութիւն առնելուն մասին:

Բայց անոնք չըմբռնեցին եւ չը հաւատացին:

Քանի անգամներ Յիսուս խօսած է բազմութեան առջեւ իր առաքելութեան մասին, իր կրելիք չարչարանքներուն, եւ հրեաներուն հաւատացած մարգարէներուն կանխագուշակած մեսիային մահուան եւ յարութիւն առնելու մասին:

Բայց անոնք զայրացած են, սպառնացած են զինք քարկոծելու: «Քու մէջդ դէ կայ», ըսած են երեսին:

Իր աշակերտներէն եւ հետետրոյններէն ոմանք լքած են զինքը, «եւ որոշած են այլեւս չը շրջիլ իրեն հետ» (Յովհ. 2-2): «Խիստ են իր խօսքերը, ո՞վ կրնայ մտիկ ընել, հաւատալ այդ խօսքերուն», ըսած են (Յովհ. 2-4):

Հրեաները պատճառ կը փնտռէին զինք սպաննելու, «որովհետեւ ինքզինք Աստուծոյ հաւասար կը նկատէր» (Յովհ. Ե 18):

Իր աշակերտներու մտերմական շրջանակին մէջ, միշտ սխալ հասկացողութիւններ կային, իրենց կոչումին մասին: Մարդկային հաշիւներով՝ դիրք, դրամ, հարստութիւն, մասնաւոր պաշտօններ կ'ակնկալէին ունենալ, Յիսուսի հիմնելիք թագաւորութեան մէջ:

Երեք տարի Յիսուսի քարոզութիւնները լսելէ յետոյ, երբ Յիսուս բացայայտօրէն իր աշակերտներուն կ'ըսէ թէ, «Երուսաղէմ պիտի երթայ, պիտի չարչարուի, սպանուի, եւ երրորդ օրը յարութիւն պիտի առնէ», Պետրոս Առաքեալ վէճի կը բռնուի Յիսուսի հետ, ըսելով՝ որ «Այդ բանը քեզի պիտի չպատահի»: Յիսուս կը ստիպուի սաստել Պետրոսին, եւ կ'ըսէ «Ետիս գնա՛, սատանայ, դուն իմ գայթակղութիւնս ես, վասն զի ո՛չ թէ աստուածային բաները կը խորհիս, այլ մարդկայինները» (Մտթ. ԺԶ 23):

Եւ ի վերջոյ տեղի կ'ունենան՝ Յուդայ Իսկարիովտացիի մատնութիւնը, Պետրոսի երեք անգամ ուրացումը, աշակերտներուն փախուստը, լքումը, Քրիստոսի չարչարանքը, խաչելութիւնը, եւ թաղումը:

Յովհաննէս Աւետարանիչ, որ ականատես եւ ականջալուր վկաներէն մէկն է Քրիստոսի, եւ որ նկատուած էր «սիրելի աշակերտը Քրիստոսի», իր Աւետարանը գրեց հաւատալով, եւ ապացուցանելու համար Քրիստոսի Մեսիայութիւնը, Աստուծոյ Որդի եւ Փրկիչ ըլլալը:

Կը կրկնէ Քրիստոսի նոյն խօսքերը, յայտարարութիւնները, որոնք այնքան խռոված եւ շփոթեցուցած էին թէ՛ իր աշակերտները եւ թէ՛ իր հակառակորդները, աւելցնելով. «Յիսուսի յարութենէն յետոյ միայն անոնք հասկցան իմաստը եւ ճշմարտութիւնը Յիսուսի խօսքերուն եւ յայտարարութիւններուն:

Այսօր ալ մեր մէջ կան խռոված ու շփոթած հոգիներ, որոնց համար դժուար է ամբողջովին ընդունիլ Զրիստոսի ուսուցումներուն ճշմարտութիւնը, եւ կիրարկել զանոնք մեր ամենօրեայ կեանքին մէջ, մեր անհատական, ընտանեկան, ընկերային, եւ ազգային, եւ ցեղային պայքարներուն եւ յարաբերութեանց մէջ:

Ասոնց թելադրած լուծումները եւ միջոցները անկատար են, անամբողջ, աւելի կործանարար քան թէ բարի արդիւնքներու եւ հետեւանքներու առաջնորդող:

Դժբախտաբար մարդկային բնագոյնները յաճախ աւելի զօրաւոր են եւ տիրապետող անհատներու եւ ազգերու մտածելակերպին եւ գործելակերպին մէջ:

Անհատներ եւ ազգեր, որոնք ծանօթութիւնը, գիտակցութիւնը, գիտութիւնը, հաւատքը եւ համոզումը ունին յաւիտենական ճշմարտութիւններուն, հաւատարիմ կը մնան իրենց ազնուագոյն համոզումներուն, եւ չեն զղջար:

Անոնք կը զգան թէ կեանքէ կեանք կ'երթան:

Անոնց համար, կործանարար ուժերու պատճառած խռովքները, քանդումները, չարչարանքները, եւ խաչելութիւնը, վախճանը չեն կեանքին:

Ոչ թէ մահապատիժ եւ մահ կը պարտադրուի անոնց, այլ ապահով ճանապարհը կը բացուի, դէպի յաւերժական կեանք, Զրիստոսի յայտարարած, խոստացած եւ իրագործած յարութիւնը, «մահուամբ զմահ կոխեալ»:

Հայ քրիստոնեան եւ Հայ Ազգը, գիրք կարդացողներու եւ ժողովուրդներու պատմութիւնը ուսումնասիրողներու մտքին մէջ, «յարութեան» հաւատացող ազգերու խումբին կը պատկանին:

Մինչեւ անգամ Հայ Երուսաղէմի պատմութիւնը ուսումնասիրողներ, կը զարմանան այն հաւատքին, այն հաւատարմութեան, այն նուիրուածութեան, որ Հայ ժողովուրդը ցոյց տուած է, հանդէպ Զրիստոսի կեանքին հետ կապուած վայրերուն եւ յիշատակներուն:

Այս խումբին մէջ են, իշխաններ, թագաւորական ընտանիքներ, զինուորական ջոկատներ, մահտեսի ուխտաւորներու շարաններ, որոնք աշխարհի ամէն կողմերէն, իրենց ժամանակի ճամբորդական միջոցները գործածելով, Սուրբ Երկիր կու գային:

Իսկ Սրբոց Յակոբեանց Վանքի Միաբանութեան, եւ Սուրբ տեղերու մէջ սպասարկող միաբաններու եւ աշխատաւորներու կեանքը եղած է խստակրօն, Հայկական իրաւունքներու պաշտպանութեան եւ կրօնական արարողութեանց անդով կատարման նուիրուած ծառայութիւն:

Եւ դարերու ընթացքին, իր մնայուն բնակութիւնը հաստատող հայ ժողովուրդի զաւակներ՝ անբաժան մասը կը դառնան հոգեւոր, կրթական, շինարարական, եւ մշակութային ժառանգութեանց պահպանման եւ բարգաւաճման. ապրելով նոյն ատեն այն բոլոր տագնապները եւ մղձաւանջները որոնց Սրբոց Յակոբեանց Վանքը ենթարկուած է, ժամանակ առ ժամանակ, մասնաւորաբար թրքական տիրապետութեան 500 տարիներու ընթացքին:

Այսօր եւս, որոշ տեսակի տագնապներ եւ նեղութիւններ մեզ կը շրջապատեն:

Այսօր եւս, աշխարհի ամէն կողմերէն, Հայ ուխտաւորներ Երուսաղէմ կու գան: Եւ պէտք է գան: Կ'ուրախանան երբ կ'իմանան իրենց հայրերուն թանկագին ծառայութիւններուն եւ զոհողութիւններուն մասին:

Կը տխրին՝ երբ կը լսեն եւ կը տեսնեն թէ մարդկային ինչ բնագոյններ եւ տկարութիւններ, կ'աղարտեն ազնուական անունը եւ նկարագիրը մեր զաւակներուն:

Եւ բոլորին աղօթքն է ու փափաքը, որ Սրբոց Յակոբեանց Մայրավանքը, դառնայ «աղբիւր շնորհաց»: Եւ իր հոգեւորական եւ աշխարհական զաւակները զգան թէ, միջազգային այս հողերուն վրայ իրենք ներկայացուցիչներն են մեր ժողովուրդին պատմութեան, հաւատքին, եւ ժառանգութեանց:

Այս գիտակցութիւնը եւ այս հոգին միայն մեզ զինեալ պիտի պահէ Չարին ամէն տեսակ սաղրանքներուն դէմ:

Սուրբ Զատկուան Երկուշաբթիի Ս. Պատարագը Հայ ուխտաւորներուն ողջերթի Պատարագն է:

Այս տարի ունեցանք կազմակերպուած երեք խումբեր, Մարսիլիայէն եւ Նիսէն 30 հոգի, Կ. Պոլսէն 36 հոգի, Գալիֆորնիայէն 30 հոգի, որոնց կ'ընկերանային հոգեւորական ղեկավարներ: Նաեւ՝ անհատներ եւ ընտանիքներ Օրիկոնէն, Ֆրէզնօն, Լոս Անճելոսէն, Նիւ Եօրքէն, Նիւ Ճըրզիէն, Վիրճինիայէն, Աւստրալիայէն:

Կ'աղօթենք որ Աստուած բոլորին ուխտը ընդունական ընէ:

Խաղաղութիւն պարգեւէ աշխարհի ամէն կողմը պատերազմի, հրկիզումի, կործանումի ենթակայ երկիրներուն, ընդ որս եւ Հայաստան աշխարհի եւ Արցախի-Ղարաբաղի մեր եղբայրներուն եւ քոյրերուն:

«Տէր ուղղե՛ա զգնացս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեան: Տէր ուղղե՛ա եւ առաջնորդեա հոգւոց մերոց եւ ամենայն հաւատացելոց զնալ յարդարութեան ճանապարհս եւ ի կեանսն յաւիտենից»:

Թ.Ա.Մ.